

bethdeligt og i Indhold og Form er udmærket. Mange af de Synspunkter, Brandes er fremkommen med i sine Arbejder, har haft den mest afgørende Betydning paa hele Litteraturen i Skandinavien, kan jeg gerne sige, siden 1870. Hvor der er Tale om at raade over en Bagatel af Statsmidlerne, skulde man altsaa naagte denne Mand disse Penge, samtidig med, at vi give Hundreder og atter Hundreder ud til en Mængde andre, hvis Navne, hvis de bleve oplæste eller opregnede her, vilde være ukendte, og hvis Betydning er endnu mere ukendt. Ja, den ærede Minister kender maaske de Navne, i hvert Fald har han set dem en Gang paa en Ansøgning, der er kommet ind paa stemplet Papir fra Bertel Elmgård, og hvad de hedde, det er altsammen i Orden; men den ærede Kultusminister skal ikke kende Dr. G. Brandes; han skal sige: Nej, ham har jeg ingen Ansøgning set fra, og ham behøver jeg da heller ikke at give nogen Understøttelse, og saa er det en Mand, som vistnok har været paa alles Læber i de sidste 20 Aar. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting med denne Motivering at vedtage at give Dr. Brandes denne Understøttelse, det er jo i Grunden en Slags Opfordring eller Anmodning til den højtærede Kultusminister til at blive staaende ved, hvad man nu er bleven enig om nede i det andet Ting. Lad os blive staaende derved; lad os ikke faa større Konfliktspunkter frem, og lad os ikke overdrive Landstingets Stilling med Hensyn til Forslaget og skabe Divergenjer, hvor der er Tale om, at der kan blive Tid til at forhandle med det andet i et Hælsesubvalg. Lad os ikke tage den Slags Ting frem, men hellere sige til den ærede Kultusminister: Givder Du det rigtigt, saa lad Dr. Brandes faa de 2,000 Kr., vi ville i hvert Fald ikke modsætte os det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal tillade mig at gennemgaa de stillede Endringsforslag. Hvad Endringsforslaget under Nr. 7 angaar, da er det ganske rigtigt, som den ærede Ordfører udtrykte sig, at dette Forslag er stillet i det andet Ting uden, ja om man saa vil, imod mit Ønske, og jeg skal ganske henstille til det høje Ting, om man vil bevilge disse 600 Kroner eller ikke. Jeg lægger i og for sig ikke nogen videre Bøgt derpaa.

Endringsforslaget under Nr. 8 angaar Understøttelse til utilstrækkelig Lønnede Præsteembeder og gaar ud paa at forhøje Summen 25,000 Kroner til 35,000 Kroner. Det er et gammelt og bekendt Forslag. Jeg

kan her kun fremdeles fastholde, at selv de 35,000 Kroner, som der fordrer fra Regeringens Side, ingenlunde er for meget; de ville kun give et meget knapt Tilskud til de lavt lønnede Præster. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget paa det bedste.

Endringsforslaget under Nr. 9 gaar ud paa at nedlægge den af Folketinget forhøjede Bevilling til fattige Elever paa Folkehøjskolerne til den Sum, som af Regeringen er foreslaaet paa det oprindelige forelaagte Finanslovsforslag. Jeg kan slutte mig til det af Flertallet stillede Forslag om denne Nedsættelse. Jeg antager, at indtil man kommer til en indgaaende Forhandling om Folkehøjskolerne i det Hele taget paa et derom fremfat Lovforslag, som der ikke har været Beslighed til i Aar, vil det være naturligt, at man fra de forskellige Sider bliver staaende ved den Bevilling, man i en Række af Aar har været vant til.

Under Nr. 10 har jeg stillet Forslag om et Tilskud af 5,500 Kroner til en dramatisk Elevskole ved det kongelige Teater. Denne Elevskole er indrettet for nogle Aar siden; ganske vist har den ikke endnu givet store Resultater, men saadanne have vel heller ikke kunnet forlanges, da Skolen, som sagt, kun har bestaaet i forholdsvis kort Tid; men det er i alt Fald Teatrets Haab og Mening, at den vil være af Betydning for Teatrets Fremtid. Jeg skal derfor anbefale denne Bevilling.

Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 11, hvor et Flertal, om ikke det samme som ellers, har sluttet sig sammen om ikke at bevilge den af mig foreslaaede faste Understøttelse til Kaptain Sørensen.

Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting ikke at vedtage Flertallets Endringsforslag. Denne Mand, Kaptain Sørensen, har jo i lang Tid været ansat i Krigsministeriets Arkiv som, ja hvad skal jeg kalde det, en Slags Historiograf. Krigsministeriet har nu ikke længere paa Grund af forskellige Forhold kunnet eller ville bruge ham; men paa den anden Side har Krigsministeriet dog ment, at det vilde være ret naturligt og rimeligt, at han fik en aarlig fast Understøttelse som Tillæg til sin Pension. Da dette imidlertid nærmest maatte begrundes paa hans litterære Virksomhed, har Krigsministeriet fundet, det vilde være rimeligt og naturligt, at denne Sag blev optagen fra Kultusministeriets Side. Der er indkommet et Underdragende fra Kaptain Sørensen, og i Henhold til dette har jeg foreslaaet Bevillingen. Jeg har gjort det af de to Grunde, som allerede ere omtalte af andre ærede Medlemmer her i Salen, nem-